

Het Tweede World Amateur Golf Team Championship

door
A. M. GROSKAMP

Begin 1958 is te Washington in een vergadering, waarvoor alle golflanden ter wereld waren genodigd, besloten tot oprichting van de World Amateur Golf Council, welke elke twee jaar een World Amateur Golf Team Championship zou doen verspelen. In oktober 1958 was de eerste wedstrijd in St. Andrews, welke toen werd gewonnen door het Australische team, met de Ver. Staten tweede en Groot-Brittannië en Ierland derde. In verband met de grote interesse van President Eisenhower voor golf ("the best known 16 handicap player in the world") is de trofee waarom wordt gespeeld naar hem genoemd. Het doel is "to foster friendship and sportmanship among peoples of the world".

De wedstrijd bestaat uit 72 holes strokeplay, 18 holes per dag. Een landenteam wordt gevormd door vier spelers, van wie per dag de drie beste scores tezamen tellen.

Momenteel heeft de World Amateur Golf Council 42 aangesloten landen. In St. Andrews speelden 29 en in Merion 32 landen mee.

Het Nederlandse team

Ons land zond een team bestaande uit de volgende spelers: mr. J. F. Dudok van Heel, A. A. R.

Van 28 september tot 1 oktober is op de East Course van de Merion Golf Club bij Philadelphia het World Amateur Golf Team Championship voor de tweede maal verspeeld.

Aangezien alle golfers in Nederland hebben bijgedragen in de kosten om hierheen een Nederlands team af te vaardigen, ben ik er van overtuigd dat het ook velen zal interesseren over hun belevenissen te horen.

Nadrukkelijk wens ik vast te stellen dat al mijn opmerkingen strikt persoonlijk zijn en dus geenszins die behoeven weer te geven van het bestuur van het Nederlandsch Golf Comité.

A. M. G.

Roland Holst, R. E. van Erven Dorens (allen Hilversum) en A. J. F. Knappert (Eindhoven). Officials waren Ch. E. Veltman als gedelegeerde naar de vergadering van de W.A.G.C. en schrijver dezes als non-playing captain. Allen hebben een behoorlijk deel meebetaald in de uitzend-

De openingsceremonie

Schweppes
Schweppes
Schweppes
Indian Tonic

Imp.: Favourite Drinks Ltd.

Lange Houtstraat 10-12, Den Haag, Tel. (070) - 11 72 90*

The 19th hole:

Aguilar

J & B JUSTERINI & BROOKS

SCOTCH WHISKY
(200 years old)

PLYMOUTH
Gin

WIJNEN
Port - Sherry - Madeira

WIJNHANDEL v/h ANTONIO AGUILAR N.V.
LANGE HOUTSTRAAT 10-12 - DEN HAAG - TEL. 11.72.90*

HOFLEVERANCIER

kosten, alsmede ten volle de kosten van het officiële tenue en drankjes. Bovendien komt slechts één official, op deze grondslag, ten laste van het N.G.C.

Dit was de eerste maal in de geschiedenis van ons golf dat alle leden van een team hetzelfde tenue met embleem droegen. Gelukkig maar, want anders waren wij de enige uitzondering geweest!

De reis

Het vertrek van Schiphol was bepaald op 21 september 'savonds. Enige tientallen golfenthousiasten onder aanvoering van de bestuursleden van het N.G.C., Calkoen van Limmen en Van Swinderen, deden ons uitgeleide. Speciaal vermelden wij de heer A. van der Paauw, directeur van de K.L.M. Nederland, die ons op alle mogelijke manieren behulpzaam was en er voor zorgde dat wij onderweg en bij aankomst in New York als V.I.P.'s werden behandeld. Een woord van dank voor de douane-autoriteiten die toestonden dat alle wegbrengers ons tot aan de roltrap van het vliegtuig uitgeleide deden, is hier zeker op zijn plaats. Bevreemdend was het dat wij in de accijnsvrije winkel wel Engelse whisky en sigaretten konden kopen, maar geen Engelse golfballen, omdat wij "residents" waren. Na het ontbijt aan boord werden wij verrast met een taart, waarop enige golffiguren stonden, ons aangeboden door John Gregory. Hiervoor hartelijk dank, Black Jack!

Op Idlewild stapten wij over in een vliegtuig naar Philadelphia, waar wij tegen de middag arriveerden, verwelkomd door een official van de U.S.G.A. In ons hotel verbleven nog vele andere teams. Het was een goed hotel; alleen hebben wij tijdens ons verblijf niet kunnen wenen aan de air-conditioning in de slaapkamer; het was onmogelijk deze af te zetten of een raam te openen en men moest slapen bij een temperatuur van ongeveer 75° F.

Merion Golf Club

De Merion Golf Club ligt een half uur per auto van het centrum van Philadelphia. In 1865 werd de Merion Cricketclub opgericht, waar men in de negentiger jaren ook golf ging spelen. De tegenwoordige East Course, enige kilometers van de Cricketclub, is ontworpen door Hugh Wilson en in 1912 geopend. In 1952 scheidden de golfers zich af en richtten de Merion Golf Club op. Op de moederclub wordt nu voornamelijk tennis gespeeld. Ik heb de indruk dat er nog slechts éénmaal per jaar ter wille van de traditie een cricketwedstrijd wordt georganiseerd.

Het clubhuis is een groot gebouw, van steen en hout opgetrokken. Het oudste deel was oorspronkelijk een boerderij in 1824 gebouwd. Het is ouderwets en gezellig. Er zijn 600 leden voor 36 holes. De club is zeer exclusief.

Alle spelers en officials hadden een locker in een apart gedeelte van het gebouw, dat alleen bij grote wedstrijden in gebruik wordt genomen. Er was hier natuurlijk een bar. Annex had men een kamer voor de pers ingericht met een 30-tal schrijfmachines en enorm scorebord.

Merkwaardig was dat er gedurende de vier wedstrijddagen aan de ingang van de lockerroom een politieagent ter bewaking verscheen met een revolver op de heup.

In de douche- en wasafdeling lagen voor vrij gebruik badhanddoeken, papieren sloffen en uitstekende papieren handdoekjes.

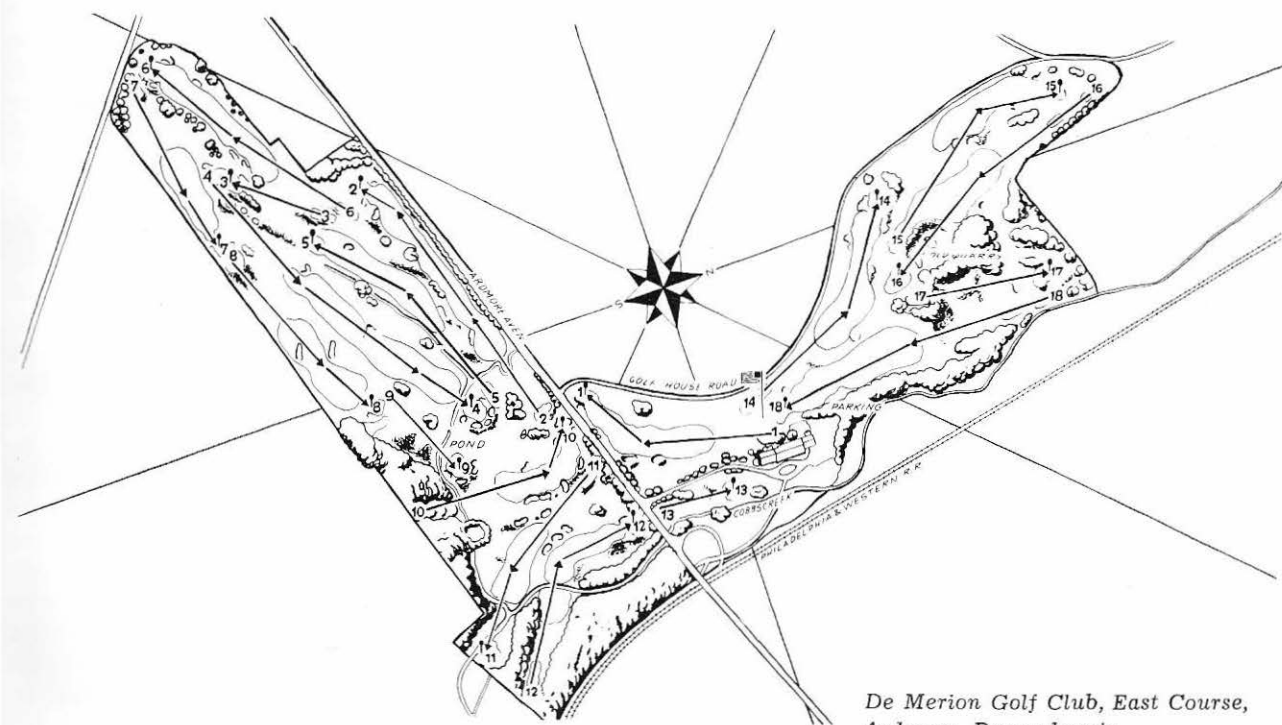
Organisatie van het toernooi

De organisatie was in één woord prima. Bij aankomst in Philadelphia zagen wij reeds aankomstbiljetten waarop de wedstrijd werd aangekondigd met de bemerking dat sommige spelers in hun nationaal costuum zouden optreden. Het moet voor velen een teleurstelling zijn geweest, dat wij niet op klompen met spikes verschenen, maar de muts van Roland Holst leverde tenminste een plaatje in de krant op. Het enige

waarlijk „nationale” waren de tulbanden van vader en zoon Malik van het Indiase team; de meest gefotografeerde spelers.

De gehele administratieve voorbereiding was sinds januari in handen van een 150-tal dames, die de ingewikkelde onderdak-kwestie hadden geregeld, de organisatie op de club, alsmede het vervoer. Van het hotel naar de club en terug reden op vaste tijden bussen. Maar bovendien waren er dames die ons in hun auto's haalden en terug brachten. Aangezien de start om 8 uur was en de laatste dag in verband met de prijsuitreiking om 7.30 uur, betekende dit dat men 's ochtends om 6 uur reeds dames vond om degenen die vroeg moesten afslaan en daarvoor op de club ontbijten, weg te brengen. Verder was er voor algemene doeleinden nog een pool van 24 nieuwe witte Chevrolets.

Alle deelnemers en officials droegen een badge met hun naam. Men behield dezelfde caddie voor alle vier oefen- en vier wedstrijddagen. Zeer sterk was men in het dragen van petten. Iedereen die wat was had een pet van een of andere kleur op: officials, caddies en dames-markers. Er werd gespeeld in drieballen, waarbij ieder normaal voor de ander markeerde, maar bovendien ging een dame-marker mee. Zij gaf geregeld de hole voor hole-score op aan een marinier met walkie-talkie, die dit weer doorgaf naar het grote scorebord.

*De Merion Golf Club, East Course,
Ardmore, Pennsylvania*

Wanneer gaan ook wij eens over tot drieballen? Het is aantrekkelijker voor het publiek en het veld is beter te behandelen. Men moet echter voor elke speler een caddie hebben. Zelfs in het behoudende Engeland is men al zo ver.

Wij kregen behalve vrij transport, in het clubhuis gedurende acht dagen een uitstekende vrije lunch; gedurende de vier wedstrijddagen een vrij ontbijt en de spelers gedurende acht dagen gratis een caddie. Verder kregen wij gedurende ons verblijf alle drankjes voor half geld. Men begrijpt dat een en ander veel geld kostte, men fluisterde \$ 35.000. De caddies alleen al \$ 8.500. Er waren evenwel acht grote maatschappijen en enige tientallen clubs die financieel hadden ge-

Het winnende Amerikaanse team; v.l.n.r.: Robert Gardner, William Hyndman III, Deane Beman en Jack Nicklaus. Gardner was runner-up in het Amerikaanse Amateurlkampioenschap en Hyndman III was verleden jaar runner-up achter Beman in het Britse Amateurlkampioenschap op Sandwich

holpen. Bovendien had men hulp in natura ontvangen: de Chevroletpool, golfcarts, enz. Toch hadden wij de indruk dat men wel uit kwam door de entrees. (\$ 4.- p. d., laatste dag \$ 5.-).

Sociale aspect

Van alle kanten ontvingen wij grote hartelijkheid en vriendschap. Ieder sloofde zich uit om partijtjes te organiseren, waarbij ik bij voorbaat de cynici wil voorhouden dat onze slechte resultaten niet te wijten waren aan een te grote feestvreugde. Integendeel, misschien is het wel precies andersom. De officials hadden zich minder beperkingen op te leggen, hetgeen zij betaalden met een voortdurend stijgende vermoeidheid.

Voor de wedstrijd had een officieel diner plaats waaraan 300 spelers en officials aanzaten. Dit was het enige zwakke punt in de opzet en niet te vergelijken met St. Andrews. Er werden te veel en te lange toespraken gehouden, we zaten soms aan zulke brede tafels dat we niet met onze overburen konden praten en we kregen gedurende het diner vrijwel niets anders te drinken dan ijswater. Maar de openingsceremonie was hier weer veel beter georganiseerd: eerst een met een compagnie mariniers op en neer marcherende kapel van de marine op de eerste fairway. Daarna een défilé van alle landenteams, welke zich bij een vlaggestok opstelden, waaraan in alfabetische volgorde hun nationale vlag werd gehesen. Werkelijk een indrukwekkende plechtigheid.

**you'll never know
how well you play
until you play**

Dunlop

Peter Thomson

GOLF CLUBS*

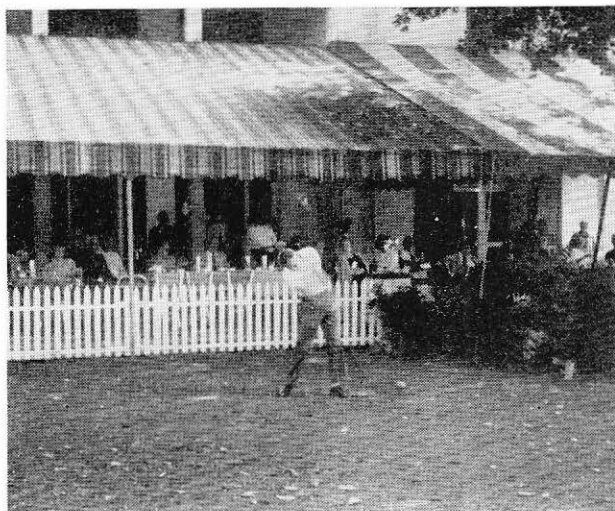
* as used
to win the 1958
British Open

De dag voor de wedstrijd werd op de 11e hole een steen onthuld in tegenwoordigheid van Bobby Jones, ter herinnering aan het feit dat hij op deze hole de vierde etappe van zijn z.g. "grand slam" haalde op de dag af 30 jaar geleden (Amerikaans en Brits „open" en „amateur" in één jaar).

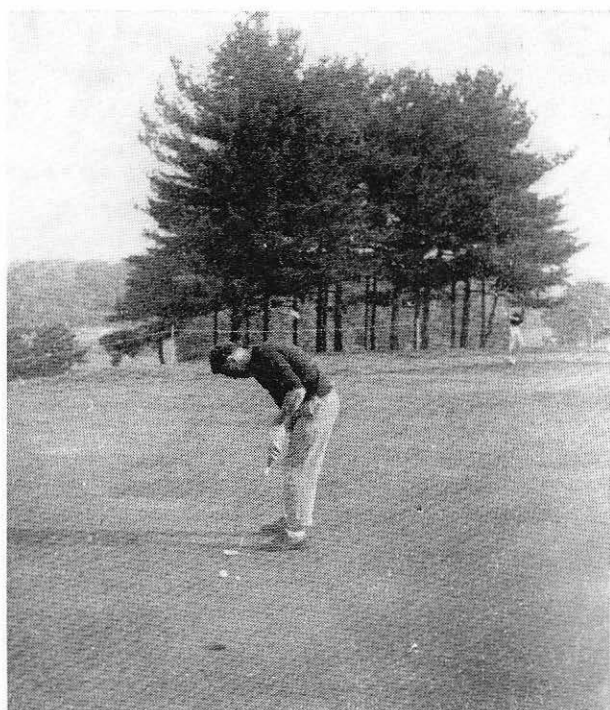
In totaal won hij 13 internationale kampioenschappen in acht jaar! Na zijn "grand slam" in 1930 trok hij zich uit het wedstrijdgolf terug. Voor velen is hij de beste golfer aller tijden en eers nu met Jack Nicklaus vraagt men zich af of Jones' "grand slam" zal worden herhaald.

Deze beroemde en zo populaire sportman werd na de oorlog ziek en is nu bijna verlamd aan zijn benen. Hij is na St. Andrews duidelijk achteruit gegaan en ik vrees dat wij hem in dit evenement voor het laatst hebben gezien. Aan het officiële diner kreeg hij een grootse ovatie, want voor alle golfers, waar ook vandaan, is hij in de ware zin des woords de personificatie van de top golf-amateur, die ongelooflijk veel voor het spel heeft gedaan.

Ons team mag dan in de wedstrijd weinig hebben gepresteerd, naar buiten was het optreden boven alle lof verheven. Enige malen zijn officials van de U.S.G.A. naar Veltman en mij toegekomen om ons te zeggen hoezeer zij het optreden van ons team apprecieerden. Dean Hill, de general chairman van dit kampioenschap, schreef onlangs: "Your interest in America, your always ready smiles and friendly words, your sense of fun and humor, your tournament spirit left us feeling especially warm towards your country. In brief, the whole association

De eerste tee ligt tegen het terras van het clubhuis

Van Erven Dorens op de tweede green

with the Dutch team is a most exciting and lasting memory." - Henry Turcan, de vorige captain van de Royal en Ancient te St. Andrews, noemde het Nederlandse team het geslaagdste team. Dit was omdat het, ook na een minder goede wedstrijddag, toch op prettige wijze met iedereen in het clubhuis bleef omgaan. Zo dikwijls zag men teleurgestelden, en wie was dit niet, mokkend in de bar in de lockerroom blijven zitten. Het Amerikaanse team had geen enkele reden tot klagen, maar toch mengden zij zich nooit onder de medespelers. Ook in St. Andrews hielden zij zich apart.

Vele vrienden werden gemaakt en onze contacten met de U.S.G.A. en de Royal & Ancient zijn bijzonder hecht geworden.

Zeer waarderend werd door velen over Roland Holst gesproken, toen hij de markers vroeg een strafslag in rekening te brengen omdat, wat niemand gezien had, zijn bal in de rough na het adresseren een beetje verrolde. Dit noemt men hier "throwing the book at yourself". Bobby Jones overkwam hetzelfde in 1925, waardoor hij dat jaar het „open" niet won. Toen men hem prees zei hij: "There is only one way to play the game. You might as well praise a man for not robbing a bank".

Overigens is zijn golfloopbaan ten nauwste met Merion verbonden, want hier maakte hij op

zijn 14e jaar zijn debuut in groot golf in het „amateur”, won deze titel hier voor de eerste maal toen hij 22 was en beëindigde zoals reeds verteld, op deze baan zijn golfloopbaan in 1930.

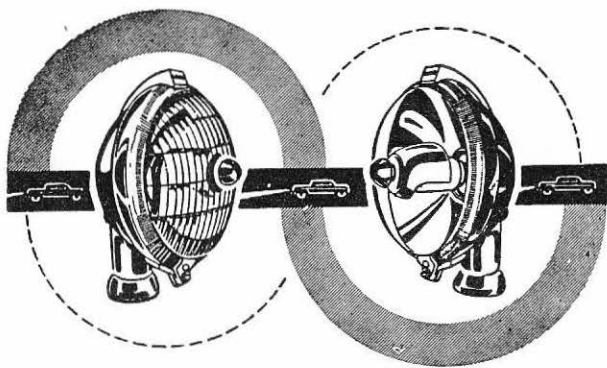
De baan

De East Course, waarop wij speelden, is wereldberoemd. Het bijzondere is dat hoewel de baan er helemaal niet overweldigend uitziet, deze toch erg moeilijk is. Het is een inland course met mooi geboomte van 6694 yards van de backtees, uitgelegd in een golvend landschap. De par is 70, van de damestees 75. Dit is „strict professional par”. Dit hield in dat de par 5 2e hole van 555 yds zeer zelden in twee slagen kon worden gehaald en de 595 yds 4e hole nooit.

Deze vier verdedigden de „Eisenhower Trophy” voor Australië en eindigden als runners-up, 42 slagen achter Amerika. V.l.n.r.: Jack Coogan, Ted Ball, Bruce Devlin en Eric Routley; Devlin is Australisch Open kampioen

een lichtend voorbeeld op de weg!

met de

LUCAS

mistlamp en

vèrstraler

Lucas lampen overtreffen de verwachtingen, die het snelverkeer aan de verlichting stelt. De mistlamp is een uitkomst bij mistig weer en zorgt als bermlamp tevens voor een extra beveiliging. De vèrstraler geeft een lange, smalle geconcentreerde lichtbundel op de weg.

nog steeds f. 48,75

Importeurs voor Nederland:

TRANSMARK

N.V. HANDELMAATSCHAPPIJ TRANSMARK
HOOFTLAAN 57 - BUSSUM - TEL. (02959) 10151

Holes van 430-460 yds worden als vieren gewaardeerd. De holes waren soms twee yards van de rand van een bunker of waterkant gestoken, terwijl bij safe op de green spelen de daarop volgende putt zo moeilijk werd, dat het voor matige putters een kwestie van geluk was om dood te komen. Door die moeilijk geplaatste holes kon „scramblen” niet altijd redding brengen. „Een slagje en een putje” werd maar al te dikwijls „’nslagje en gelukkig maar twee putjes”. Alleen wanneer men de baan goed kent en er niet meer bang voor is, kan de goede speler de kansen benutten welke zeven holes bieden voor een birdie-3. Op deze holes variëren de tweede slagen van een wedge tot een 8 en de topspeler behoort dan „to be looking for his three”. Maar dan moet men elke slag ook voor 100% raken en dat is het grote verschil met St. Andrews. Daar kan men met niet zo zuiver geraakte slagen nog wel om en bij de 80 komen, maar in Merion kan dat ook wel 90 worden. Daar staat tegenover dat om heel laag te scoren Merion gemakkelijker is gezien de vier korte holes tegen St. Andrews twee en een aantal kortere bogeys-4.

Alle holes in Merion zijn zo verschillend en sprekend dat men ze inderdaad na één ronde weer voor de geest kan halen. Steeds opnieuw stellen zij problemen aan de speler. Zo moeten de drives nauwkeurig worden geplaatst omdat men anders niet meer open voor de green komt en zijn approach niet alleen niet meer bij de hole kan krijgen, maar waarschijnlijk in een bunker eindigt. Soms zijn de greens hoog geplaatste plateaux, soms liggen zij laag, dan weer zijn zij in een helling gebouwd zodat een te korte bal terug rolt of een te verre er overheen schiet. Vlakke greens komen niet voor omdat er altijd wel een verraderlijk verborgen slope is. Veelal zijn er evenwel zeer zware contouren. En dan

zijn ze naar ons begrip razend snel, zodat men op de holes gestoken bij een zware slope, soms helemaal van de green af putte. Verder zijn er 117 bunkers, de meeste groot, gevuld met wit zand, waarom zij de beroemde (waarom niet beruchte?) "white faces of Merion" worden genoemd. Ook wordt het spel op zeven holes beïnvloed door 3 kilometer beek welke zich door de baan kronkelt. Gevaar voor out-of-bounds is er op 11 holes. De baan is zo goed aangelegd en zo zwaar dat bij het „open” van 1934 en opnieuw in 1950 de enige verandering was het nauwer maaien van de fairways en het hoger houden van de rough. Ben Hogan die in 1950 gelijk eindigde met Fazio en Mangrum op 287, het hoogste

De 11e, 378 yards.
Sarazen maakte hier een
7 en verloor er in 1934
het Nationaal Open

totaal in een „open” in Amerika na de oorlog, zei: "I have never known a course to keep me so constantly on the defensive". Inderdaad, maar toch zijn er geen verborgen gevaren, want er zijn geen blinde holes en elke bunker, weg, beek of andere waterhazard kan men zien.

Zeer bekende holes zijn 11 en 16. Van de 11e, 378 yds lang, is de fairway niet zo nauw en men

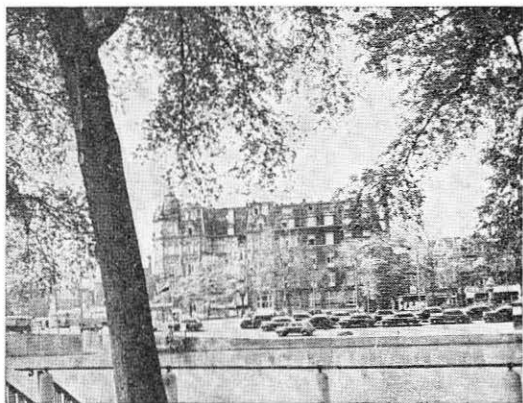
slaait de drive naar een lager niveau met bunkers links en rechts. Met een lange slice komt men in beek of bos, terwijl links van de fairway eveneens een beek loopt. De green is klein, er voor en er half omheen loopt de beek en aan de open zijde ligt een bunker. Over de beek is out-of-bounds.

De 16e, 445 yds, is de "quarry hole". Men heeft vrij veel ruimte voor de drive naar een vallei beneden de tee. Voor de slice een bunker en

De 16e, 445 yards. De
beroemde Quarry Hole,
waarop in 1950 de tie
werd beslist

Bij de vierde green van de East Course in Merion ligt een aantal mooi geconstrueerde bunkers; vóór de green loopt een beekje

Victoria Hotel

AMSTERDAM

**GRILLROOM
MET OPEN BRAADSPIT**

Damrak 1-5
t/o Centraal Station
Tel. 020-34255 (10 lijnen)
Telex 12545
200 kamers

Alle moderne comfort

*Vooraanstaande musici
in restaurants,
grillroom en bar*

*Reserveer tijdig Uw
Kerstdiners*

voor de pull een bos en out-of-bounds. De green ligt hoog, heeft op de achterste helft een plateau en is aan de voorkant sterk hellend. Voor deze green een carry van ± 135 yds over een oude steengroef met rotswallen en de bodem bedekt met bunkers en 1 à 2 meter hoge brem. De ingang naar de green is nauw. Hoge handcappers kunnen een omweg maken om de steengroef te vermijden, maar zijn dan goed voor tenminste een zes.

Toch was er wel iets dat ik niet kon bewonderen. Door de tornado Doña waren de bunkers leeggespoeld (de ondergrond is klei), zodat men deze opnieuw met zand had moeten vullen. Het gevolg was dat de wanden nog te zacht waren, zodat plugged ballen zeer veel voorkwamen, welke men dan dikwijls eerst in de bunker moest terugspelen alvorens op de green te slaan. Verder had men nog een zeer bijzonder grapje, dat waarschijnlijk nergens anders voorkomt. In een aantal bunkers heeft men bosjes van 20-30 cm middellijn van kort geknipte, zeer compacte helm. Komt men daarin, dan kost het tenminste één slag om te dislodgen. Ook zijn er bunkers waarin grote bremstruiken groeien. Er is geen

enkele bunker waar men met een putter uit kan spelen. Dit komt in ons land wel eens voor, maar het hoort natuurlijk niet zo. Verder zijn de bunkers prachtig geconstrueerd in allerlei grillige vormen. In Engeland noemt men dat laced bunkers. De hoogste wijsheid hier te lande, ook op de Haagse baan, zijn die primitieve en fantasie-loze zandgaten met scherpe en rechte kanten als of men met een mes door de boter heeft gesneden.

De waterhazards en lateral waterhazards zijn nauwkeurig aangegeven met paaltjes van verschillende kleur.

De korte holes zijn prachtig. Bij allen slaat men op de green of men is, zoals het ook hoort, in moeilijkheden. Men spreekt bij korte holes niet voor niets over "one shotters", met andere woorden greens waar men met één slag op moet komen. Dus niet met fairways er voor en mooi kort gemaaid rough er om heen om mislukte slagen een gemakkelijke run-up of een mooie lie te geven. De speler die net de green mist komt erg moeilijk in een bunker te liggen, terwijl de misslag heerlijk ligt.

De theorie is altijd geweest, en dat geldt voor alle holes, dat hoe slechter een approach naar een green is, des te slechter men ook moet komen te liggen. Door het terrein is dit niet altijd consequent tot uitvoering te brengen, maar men moet er tenminste naar streven om dit te bereiken. En elke, one shot op de green, hole welke dit niet heeft, is zonder meer slecht en unfair. Een stokoude theorie, welke nog volledig van kracht is!

Vermeldenswaard is de eerste tee in Merion. Deze is tegen het terras gelegen waar iedereen zit, zodat men enkele meters verder afslaat. Een

Het clubhuis te Merion

beetje griezelig. Zeer praktisch vond ik dat er op de eerste tee een kastje staat met scorekaarten.

Scorekaart van de backtee in yards

1	360	4	10	335	4
2	555	5	11	378	4
3	195	3	12	400	4
4	595	5	13	133	3
5	425	4	14	443	4
6	435	4	15	395	4
7	360	4	16	445	4
8	367	4	17	230	3
9	185	3	18	458	4
Tot.	3477	36		3217	34
				3477	36
				6694	70

Greenkeeping

De greensuperintendent te Merion is Joe Valentine, nu 78 jaar oud, doch nog bijzonder actief. Ik had de grootste moeite hem te pakken te krijgen. Hij is de ontdekker van een grassoort welke tegenwoordig in Amerika veel wordt gebruikt en door hem Merion Blue is genoemd. Het gras is nog duur, maar erg sterk en het wortelt bijzonder diep; maar het is te grof voor greens. Op de Haagse zijn er geslaagde proeven mee genomen en het is de bedoeling om het langzamerhand op alle tees aan te brengen alsmede in de wanden voor de bunkers.

Zoals reeds gezegd, zijn de greens ontzettend snel. Toch zei de Amerikaanse speler Beman dat

Dudok van Heel en Knappert

het onmogelijk was om op greens te putten welke na de regen zo langzaam waren geworden!

Na de eveneens snelle greens in St. Andrews en andere Britse banen komt dus de vraag of wij onze greens niet eveneens moeten gaan versnellen. Over het algemeen vindt men voor greens een normale lengte $\frac{3}{16}$ inch = 4.4 mm. In Merion maaide men echter op $\frac{5}{32}$ inch = 4 mm. Hier te lande zijn er clubs welke op 6-6 $\frac{1}{2}$ mm maaïen. Dat de greens elke dag werden gemaaid is zo normaal dat het niet vermeld behoeft te worden, ware het niet dat dit in ons land bij kampioenschappen soms niet wordt gedaan. Elke dag werden de holes ook verplaatst. De greens bestonden uit *Agrostis* en de fairways uit *Agrostis* en Merion Blue. De laatste waren erg lang gemaaid. Bij warme en droge zomers mag dat noodzakelijk zijn, maar gedurende het najaar is dat toch onnodig. Het gevolg is dat het wenselijk wordt de grote Amerikaanse bal te nemen

Knappert speelt uit een van de bunkers waarin bosjes van een soort helm zijn geplant

Perez

PERZISCHE TAPIJTEN

AMSTERDAM - ROTTERDAM - DEN HAAG
UTRECHT - ARNHEM - HILVERSUM
LONDEN - GLASGOW - BRISTOL

in plaats van de kleinere Britse. De tees zijn enorm: normaal is 35×12 yds, soms 45×20 yds. De back- en fronttees staan er op.

Voor beide 18 holes banen tezamen heeft men 12 man personeel. Het machinepark toonde niets nieuws. Ook hier werkt men met de Verticut, werkelijk een onontbeerlijke machine om goede greens te krijgen zonder "nap".

Hoe werd gespeeld

Ik ben er van overtuigd dat er maar één land niet was teleurgesteld in het eindresultaat: Amerika. Hun score van 834 is inderdaad fantastisch. Op de derde dag scoorden zij alle vier zo laag, dat een 69 niet eens in kwam voor de totaal score! Australië werd tweede met 876 en Groot-Brittannië en Ierland derde met 881. De grote man was Jack Nicklaus met 66, 67, 68, $68 = 269$, liefst 13 slagen minder dan de nieuwe Amerikaanse Amateurkampioen Deane Beman. Nicklaus (20 jaar) is eerstejaars student in de pharmacie en laatstgenoemde (22 jaar) in zijn laatste jaar in een "business course". Hoe ze het doen met al hun wedstrijden en oefenen is mij een raadsel. Beman slaat al jaren een 600 ballen per dag en van Nicklaus wordt gezegd dat het

er 800 zijn. Bovendien brengen zij ongetwijfeld de nodige tijd door op een green.

Op zijn 12e jaar was Nicklaus één slag af van kwalificeren in het Amerikaanse Jeugdkampioenschap en Beman was op zijn 17e de jongste qualifier uit duizenden voor het „open”. Hij is de Amateurkampioen 1960. Nicklaus won verleden jaar, maar was dit jaar tweede in het „open”. Voor zijn score van 269 was hij dus 11 onder par (in Amerika spreekt men van par; bogey betekent één over par en double bogey twee over par). Hij nam in totaal 122 puts, dat is 22 onder tweeën, hij had 1 eagle (die ik toevallig zag toen hij op de 2e hole van ± 75 yds. uitholede) en 16 birdies, kwam vijfmaal in een bunker en zes keer in de rough, slechts elf maal in 72 holes kwam hij niet in het voorgeschreven aantal slagen op de green!

Onze score van 1008 bracht ons op de 27e plaats onder 32 landen. Dit is bijzonder teleurstellend omdat het betekent dat wij na St. Andrews terrein hebben verloren (19e uit 29) en ons Europese landen zijn voorbij gestreefd, van welke ik dit nooit had verwacht: Oostenrijk met 1005 en Noorwegen met 979. Ons gespecificeerde totaal was:

Geef een boek: geef een golfboek

Geef Uw
vrienden en relaties
met Kerstmis
een

Golf Boek

DE BESTE GOLFBOEKEN VAN HET JAAR:

L. T. STANLEY : **The Book of Golf** prijs f 25.20

HENRY COTTON : **My Golfing Album** prijs f 25.20

TOMMY ARMOUR: **A Round of Golf** prijs f 9.60

Kirberger & Kesper

Oude Turfmarkt 153 - Amsterdam-C - Telefoon 242264-244132

Geef een boek: geef een golfboek

Geef een boek: geef een golfboek

Geef een boek: geef een golfboek

Totaal, door gerekend	250	495	747	1008	
R. E. van Erven Dorens	45,37 = 82	49,39 = 88	45,39 = 84	45,47 = 92	346
A. A. R. Roland Holst	43,42 = 85	47,47 = 94	43,39 = 82	43,43 = 86	347
A. J. F. Knappert	40,43 = 83	40,41 = 81	44,42 = 86	42,41 = 83	333
Mr. J. F. Dudok van Heel	44,43 = 87	41,35 = 76	48,40 = 88	45,47 = 92	343
Beste 3 scores per dag	250	245	252	261	

De eerste dag was goed weer; de tweede de hele dag regen; de derde dag weer goed en de laatste dag helder weer met een flinke koude wind. Toen waren de tees bovendien naar achter gebracht en de holes zeer moeilijk gestoken, soms niet meer dan 2 yds. van de rand van de green. Het is aardig te zien hoe een en ander op het veld inwerkte. De totale score van allen over de vier dagen was respectievelijk 7523, 7602, 7623 en 7983 slagen.

Onze score was dubbel teleurstellend omdat er op de oefendagen goed was gespeeld met vele rondjes onder de 80. Het was erg jammer dat Dudok van Heel op de derde dag last van zijn rug kreeg, zodat onze beste man wat betreft scores uitviel.

Verder is dit niet de plaats om tot een individuele analyse over te gaan. In het algemeen kan echter worden gezegd dat onze spelers hardheid, vastheid en soms voldoende tactiek missen. Bovendien is het bijzonder moeilijk om, wanneer men dit niet is gewend, geconcentreerd

te blijven spelen als men minimum $4\frac{1}{2}$ uur over een ronde doet, hetgeen op de regendag voor de laatste drieballen tot bijna 6 uur opliep. Voornamelijk ontstond het oponthoud op de greens. Vele spelers waren deze snelheid niet gewend, zodat het al maar blijven bekijken, missen en markeren werd. Dus niet wat George Duncan altijd zei: "If you miss them, miss them quick".

Speciaal de 2e en 4e hole lagen ons helemaal niet. Over alle dagen voor ons viertal was de gemiddelde score 6 en $6\frac{1}{4}$. Vreemd genoeg was deze voor de moeilijke 9e, met een meertje voor de green en de zo gemakkelijke 13e precies gelijk op 3, 4.

De toekomst

Wanneer een spel waard is om te worden gespeeld, dan is het ook waard om te trachten het goed te spelen. Goed spel aan de top heeft tenslotte in elke tak van sport het totale spelpeil op den duur omhoog getrokken en de algemene interesse gestimuleerd. Over twee jaar wordt

Dudok van Heel, Roland Holst en Knappert op de green van de "quarry hole" (16e); rechts in de verte ziet men de tee

ANDALUSIË

Gitano's op touw-
slofjes, plukkers
van de goudachtig-
groene druiventrossen.
Dan: perskuipen.
Ritmisch stampende
voeten maken most,
die straks in de
vaten der bodega's
zal rijpen tot trotse
wijn. Geacheveerd.
Spaans, een tikje
hooghartig,
for sophisticated
people Sherry.
Not too dry, not
too sweet.

DRY SACK

The World Famous Sherry

Not too dry, not too sweet.
Very good sherry. Bottled and
shipped by Williams &
Humbert. Jerez.
Fles in hennepkleurige zak.
World famous. Kenners vragen
er naar. "Sherry, Sir?" ...
Yes, DRY SACK!
Ook: Pale Dry Sherry -
Cedro - Carlito - en Pando
van Williams & Humbert.
Produce of Spain.

WILLIAMS & HUMBERT LTD. JEREZ AND LONDON

dit kampioenschap in Tokio gespeeld en gezien
de landen welke er naar toe gaan, blameren wij
ons door weg te blijven.

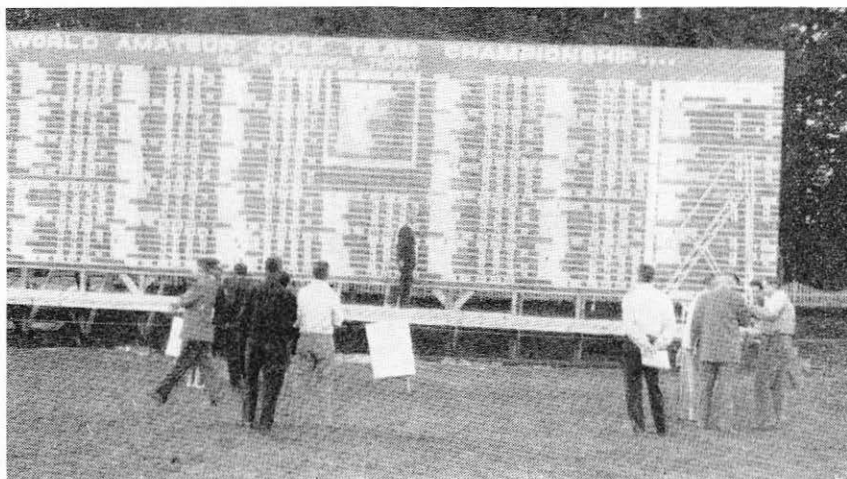
Maar dan moeten er energieke pogingen wor-
den aangewend om tot spelpeilverbetering te
geraken. De top moet ook breder worden, want
deze is nu te klein en onze beste spelers hebben
het te gemakkelijk. Er zijn enkele punten waar-
aan speciale aandacht moet worden geschonken:

Vastheid

Merkwaardig is het dat men bij tennis altijd
spreekt over vastheid en bij golf eigenlijk nooit.
En toch is dit bijzonder belangrijk, omdat men
er zonder vastheid helemaal niet komt. De drives
van onze topspelers zijn in het algemeen niet zo
slecht, hoewel ze in het Meriongezelschap niet
zó lang waren als hier. Maar wat bepaald zwak
is, zijn de hogere ijzers naar de green; die heb-
ben veel te veel spreiding. Hiervoor is slechts
één remedie: oefenen. Het is absoluut uitgesloten
om zonder oefenen, dus alléén met spelen, vast-
heid te bereiken. De eenvoudigste manier is om
steeds voordat men gaat spelen een uur lang bal-
len te slaan. Dit kost op een dag golfen weinig
tijd want meestal gaat het alleen maar van de
tijd af welke men aan de bar doorbrengt.

Hardheid

De oefenronden waren goed, maar onder de
druk van de wedstrijd gingen de scores sterk
omhoog. Dat komt omdat men onvoldoende is
gewend om strokeplay te spelen. Een slechte hole
bij matchplay doet er niet zoveel toe, maar men
moet leren om er zich overheen te zetten als men
in strokeplay een slechte hole heeft gemaakt.
Voor amateurs moge matchplay de mooiste vorm
van het spel zijn, dit kampioenschap moet door
de grote deelneming nu eenmaal noodgedwongen
in strokeplay worden verspeeld. Wij moeten ons
dus aanpassen. Bovendien kan iemand die goed
strokeplay speelt ook wel goed matchplay spe-
len, wat omgekeerd helemaal niet het geval
behoeft te zijn. Laten wij daarom in het vervolg
in matchplaywedstrijden niet uitsluitend zeggen:
„Hoera, Piet heeft gewonnen”, maar er aan toe-
voegen: „hij had zo en zoveel”. Bobby Jones
maakte in zijn tijd van matchplay doodgewoon
strokeplay en zei: “If you shoot par at them
long enough, they will all crack”. Veel stroke-
playwedstrijden dus en bovendien om een be-
hoorlijke inzet. Del Court van Krimpen zei al
vóór de oorlog dat de manier om goed met golf

WORLD AMATEUR GOLF CHAMPIONSHIP

NAME	AGE	SCORE	PAR	DIFF	STROKE	PUTT	GREEN	TRAP	OBST	WATER	FORE	BACK	IN	OUT	TOTAL
1. J. H. VAN DER BEEK	34	72	72	0	18	12	10	10	10	10	10	10	10	10	180
2. J. H. VAN DER BEEK	34	73	73	1	19	13	11	11	11	11	11	11	11	11	181
3. J. H. VAN DER BEEK	34	74	74	2	20	14	12	12	12	12	12	12	12	12	182
4. J. H. VAN DER BEEK	34	75	75	3	21	15	13	13	13	13	13	13	13	13	183
5. J. H. VAN DER BEEK	34	76	76	4	22	16	14	14	14	14	14	14	14	14	184

te worden was om boven zijn financiële standing te spelen. En hij organiseerde wedstrijden waarin hij deze stelling in toepassing bracht. Zoiets zou wellicht in strokeplayvorm zijn na te volgen. Ik geloof bovendien dat veel strokeplay eveneens de concentratie ten goede zal komen.

Naar mijn mening moet er ook worden gebroken met het systeem dat automatisch de beste vier in de aanmoedigingswedstrijden een jaar lang nergens greenfee behoeven te betalen. Als de heren dan niet een score maken van bijvoorbeeld ten hoogste 475, dan moeten ze maar gaan oefenen in plaats van van deze faciliteit gebruik te maken.

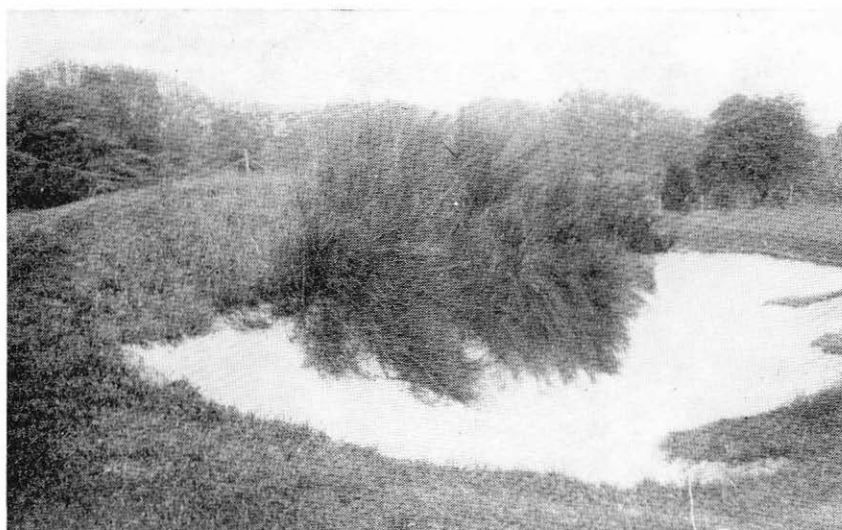
Om strokeplay oefendagen te vinden, zou de scratchcompetitie eventueel bekort kunnen worden door deze in twee weekends als k.o. te verspelen. Dit doet men in België. Maar ook andere

methoden zijn bruikbaar. Daar oefende men voor Merion door de topspelers een 20-tal 36-holes strokeplaywedstrijden te laten spelen. Bij ons zou bijvoorbeeld een 72 holes amateur strokeplay kampioenschap kunnen worden ingevoerd; maar dan met een handicap van niet hoger dan 8.

Tenslotte zouden de banen best moeilijker gemaakt kunnen worden, in ieder geval zou de snelheid van de greens kunnen worden opgevoerd. Het "scrambelen" wordt dan eveneens minder eenvoudig.

Taktiek

Het is natuurlijk erg moeilijk om iemand, die hiervoor het gevoel of het inzicht mist, taktiek bij te brengen. Ik kan de twee boeken van Tommy Armour, speciaal zijn laatste, slechts ter lezing aanbevelen. Een van de moeilijkste punten bij het spel is om te weten wanneer men zijn

Een bremstruik in een bunker

Voor de handel Lefébure & Zoon, Amsterdam

verlies moet nemen en wanneer men moet wagen. In strokeplay leert men dit beter dan in matchplay, omdat de gevolgen ernstiger kunnen zijn.

Coaching

De coaching staat in Nederland niet, al weer naar mijn strikt persoonlijke mening, op hoog peil. Teveel professionals zijn er in de loop der jaren aangesteld op grond van het feit dat ze aardig golf konden spelen, terwijl ze nauwelijks enig idee hadden van de theorie van hun vak. Want laten we vaststellen dat het niet alleen een vak, maar bovendien een heel moeilijk vak is. Ook in golf heeft men uiteraard de steeds voortschrijdende veranderingen. De zeer uitgebreide vakliteratuur is echter uitsluitend in het Engels. En als een professional geen Engels kan lezen en zich dus niet goed op de hoogte kan houden van wat er alzo in de golfwereld gaande is, dan is het volstrekt uitgesloten dat hij zijn vak op bevredigende wijze voor de leerling kan uitoefenen. Dan krijgen we de zo stereotype uitdrukkingen welke door de een worden nagepraat en door de ander verkeerd worden begrepen.

Er zou daarom door het N.G.C., in overleg met de P.G.A., een reglement kunnen worden ontworpen dat de opleiding en aanstelling van aankomende professionals regelt. In andere landen bestaat dit al lang. Voordat dit begint door te werken zijn we zeer veel jaren verder. Daarom zal er regelmatig moeten worden doorgegaan met het aantrekken van een topprofessional uit het buitenland, om onze professionals, — althans voor zover ze er voor voelen, het begrijpen en bereid zijn iets te accepteren, — alsmede de topamateurs en de jeugd lessen te geven. Vooral de jeugd is erg belangrijk, want in de toekomst zullen we het toch daarvan moeten hebben. Het heeft, vind ik, generlei nut om goede oudere spelers zonder verdere toekomst mee te nemen. Men stijgt dan misschien tijdelijk een paar plaatsen op de ranglijst, maar dat is dan ook alles en men bouwt niets op. Beter zelfs op het ogenblik een minder sterke jongere speler, in wie men iets ziet, dan een betere oudere speler.

Bij de topspelers in Merion viel mij in het algemeen het volgende in hun spel op (Beman zag ik helaas nauwelijks): de swing is gebaseerd op het square-systeem, hetgeen men krijgt door een backswing "in one piece", zodat de clubface zo lang mogelijk in de slagrichting blijft. Het "rolling of the wrists" en de "scissor" beweging na het moment van impact worden hierbij niet

SCHOENEN die „er tegen” kunnen!

GENTLE LACE Dik Frans juchtlederen sportschoen in bronskleur. Leren binnenzolen, leren tussenzolen en solide crepe loopzolen. Voor dames, heren en kinderen.

32/35	f 23.50
36/40	f 25.50
41/48	f 28.50

HURDY GURDY Evenals Gentle lace soepel en toch waterdicht, in dezelfde uitvoering.

32/35	f 19.90	36/40	f 22.90	41/48	f 24.90
-------	---------	-------	---------	-------	---------

Zwartjes van 1883

Utrechtsestraat 123-125 - Amsterdam - Tel. (020) 34056
Het huis der extra brede zesteens-modellen

toegepast. Overigens is dit niets nieuws; de grote spelers hebben al lang min of meer deze swing, hoewel dit systeem bij de Amerikanen wel erg dominerend is. Het voordeel is dat het gemakkelijker is te leren, compact is en dat men bij een niet perfecte swing toch een relatief hoger resultaat bereikt. Het systeem is opgebouwd langs lijnen der logica.

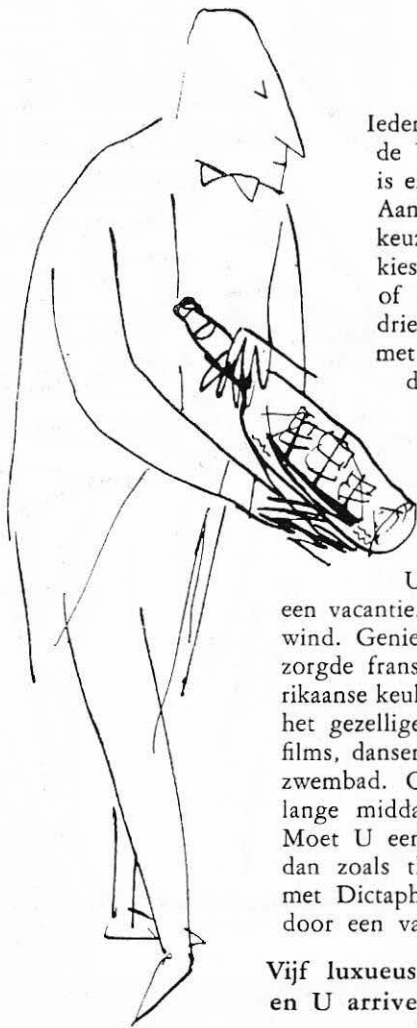
Wij hebben er hier in Nederland in het afgelopen jaar mee kennis gemaakt door de lessen van Aubrey Boomer. Waar deze manier van slaan thans ook in Groot-Brittannië als de "dernier cri" wordt beschouwd en meer en meer wordt toegepast, zou het zijn aan te bevelen wanneer ook hier te lande deze techniek meer algemeen zou worden geïntroduceerd.

Het is natuurlijk niet zo dat men op de „oude” manier niet goed zou kunnen leren golf spelen, maar er is geen twijfel aan dat het moeilijker is en men daarom dus eerder geneigd is onder pressie "to pieces" te gaan. Het is te begrijpen dat iemand die al jaren speelt geen zin heeft om te veranderen, maar degenen die beginnen of nog niet zo erg lang spelen, kunnen zich beter realiseren dat als zij geen onderricht krijgen overeenkomstig het "square"-systeem, zij iets leren dat onderwets is en dus tot een voorbij tijdperk behoort. Men heeft ongetwijfeld het recht om aan zijn onderrichtgever als eis te stellen, dat hij up to date is en dus in staat is het "square"-systeem te onderwijzen.

Wat verder opviel is dat:

1. Bij volle houten de club min of meer horizontaal blijft aan de top van de swing; de $\frac{3}{4}$ swing is mordsdood.
2. Bij de swing komt de rechter schouder diep onder door met een zeer soepele polsactie.
3. Beide knieën bewegen zich in de doorswing vrij ver in de richting van de hole.
4. Bij het adresseren zijn bij houten en lagere ijzers de handen zelden voorbij de bal; bij de impact zijn zij de bal wel reeds gepasseerd omdat het anders niet mogelijk is de bal laag te houden; deze handactie moet waarschijnlijk worden gezien in combinatie met de knie-actie als beschreven onder 3. Het is echter gemakkelijker om direct bij het adresseren de handen al voorbij de bal aan te leggen.
5. De wedge-slagen, welke naar de verhalen vertellen, nauwelijks van de grond komen om dan op de green toch yards terug te springen, heb ik nooit gezien; men speelde de approaches tot ruim 100 yds. van de green wel met wedges,

DRIJVENDE HOTELS

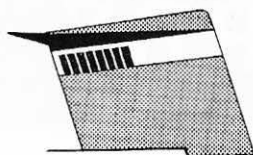
Ieder passagiersschip van de United States Lines is eigenlijk drie hotels. Aan U en Uw beurs de keuze. Maar wat U ook kiest, tourist class, cabin of first class, in alle drie wordt U verwend met net die zorg en die verfijnde luxe, die het leven aan boord van de „United States” of de „America” tot een belevenis maakt. Maak van

Uw zakenreis tevens een vakantie. Geniet van zee en wind. Geniet ook van de verzorgde franse, engelse of Amerikaanse keuken. Neem deel aan het gezellige leven aan boord: films, dansen, gymnastiekzaal en zwembad. Of luier een lange, lange middag in een dekstoel. Moet U eens werken, doe het dan zoals thuis. Met telefoon, met Dictaphone en geassisteerd door een vaardige typiste.

Vijf luxueuze vacantiédagen—
en U arriveert uitgerust,
opgefrist!

* Vraag inlichtingen bij Uw passage-agent of

United States Lines

tel. 11.32.00
Westerstraat 40
Rotterdam

De voortreffelijke
Sherry, uit de
eigen wijngaarden
van 't Spaanse huis
Bobadilla y Cia
te Jerez, jarenlang
op fust gerijpt.

Bobadilla

SHERRY

IMPORT:

JACOBUS BOELEN

Levering alleen via de handel

maar deze kwamen enige yards hoog, gespeeld als een soort run-up; op de zo zachte greens liepen deze toch nog wel tot 3 yds door.

6. Speciaal lette ik op het putten van Nicklaus: korte up- en doorswing; stijve polsen met een nauwelijks zichtbaar breken daarvan bij de up-swing.

Tenslotte wil ik nog eens in herinnering brengen hetgeen een der bekendste Engelse golfjournalisten schreef naar aanleiding van de Curtis Cup dit jaar: "Six American girls, one swing; six English girls, six swings. Result 6½—2½."

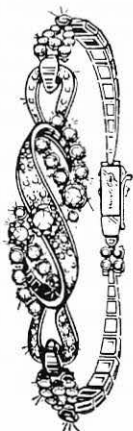
Gerald Micklem, Walker Cup-speler, jarenlang captain van het Britse team, nu voorzitter van de keuzecommissie, zei in een interview met "Golf Monthly" (november 1960) dat het resultaat van het Amerikaanse team te Merion grote gevolgen moet hebben voor het amateurgolf waar ook ter wereld. Volgens hem zijn er veel redenen aan te geven waarom de Amerikanen zoveel beter zijn dan anderen: aantal spelers, klimaat, meer onderlinge concurrentie, enz., enz., maar de hoofdreden is dat zij technisch beter zijn. Zij raken de bal beter en dat komt omdat zij meer *square* zijn. Hij zegt o.a. "The square method, which simply stated means keeping the face of the club square of the ball as long as possible at the bottom of the swing re-emphasises the basic principle of a sound swing. The re-emphasis comes from across the Atlantic. The four members of the U.S. team at Merion had swings that were basically uniform. It is because their teaching is national and is uniform. That is where we must strive to close the gap. Fortunately I have cause to think that there is an awakening among our professionals, particularly the progressive ones with the interests of British golfing standards at heart."

J. J. F. Pennink, die geregeld bijdragen levert voor dit blad, Walker Cup-speler, captain van het Britse team, zegt o.a.: "... they (dat zijn de Britse selectors) are aware that we must hit the ball straighter in the air and at the pin with a square method."

Dit betekent niet dat iedereen in het vervolg precies hetzelfde moet gaan doen. Natuurlijk blijven er individuele afwijkingen bestaan, zoals ook nu het geval is. De basis van de swing moet echter voor allen gelijk zijn.

Thuisreis

Zondag 2 oktober reisden wij per Greyhound-bus naar New York terug. 's Avonds gaf de zoon van Sam V. — Harold — een zeer geanimeerde cocktail party "to meet the Dutch team" in zijn

Platina armband
geheel met
brillanten bezet
ref. 37935

15.500.-

BONEBAKKER

Rokin 88-90 - Amsterdam

flat, waar weinig over golf gesproken werd en het toch erg laat werd! De volgende dag werden wij aan een lunch genood door de heer Carel Goldschmidt van de Deli Maatschappij in de zeer exclusieve Wall Street Club, waarna wij 's avonds naar een musical show gingen, welke ons door tussenkomst van Jack Watkins door de Tokheim Corporation werd aangeboden.

De volgende dag splitsten wij ons: sommigen bleven langer, maar Dudok van Heel en ik scheepten ons weer in. De volgende middag omstreeks 1 uur landde ons vliegtuig op Schiphol.

Een wonderlijk mooie, interessante en leerzame reis was ten einde.

Tot slot wil ik Sam Veltman en het team danken voor de voortreffelijke stemming, welke er ondanks vele teleurstellingen in het spel, van het begin tot het einde heeft geheerst. Wij zijn er volkomen van doordrongen dat er nog heel veel aan ons golf moet gebeuren, maar wij zijn er eveneens van overtuigd dat wanneer dit consequent wordt aangepakt de betere resultaten niet zullen uitblijven.

Wij danken alle Nederlandse golfers, die ons mede in staat hebben gesteld deel te nemen aan het tweede World Amateur Golf Team Championship, dat een typisch amateuristisch evenement in oude stijl was.

De volledige uitslagen luiden:

Verenigde Staten	208-205-203-218—834
Deane R. Beman	71-67-69-75—282
Robert W. Gardner	71-71-68-79—289
William Hyndman, III	71-76-67-75—289
Jack Nicklaus	66-67-68-68—269

Australië	219-220-215-222—876
Edward Ball	77-75-73-76—301
Jack Coogan	73-80-74-78—305
Bruce W. Devlin	74-70-70-74—288
Eric G. Routley	72-75-72-72—291

Gr. Brittannië en Ierland	218-215-221-227—881
Michael F. Bonallack	73-72-73-78—296
Joseph B. Carr	78-70-72-81—301
Douglas N. Sewell	74-73-76-74—297
Guy B. Wolstenholme	71-75-76-75—297

Zuid-Afrika	220-225-215-233—893
Walter M. Grinrod	79-80-78-83—320
Johannes G. le Roux	74-75-72-74—295
Reginald R. Taylor	72-73-70-84—299
Arthur Walker	74-77-73-76—300

Nieuw-Zeeland	217-225-220-233—895
Robert J. Charles	70-75-70-76—291
Walter J. Godfrey	74-76-74-77—301
Stuart G. Jones	80-74-76-80—310
Ross R. Newdick	73-76-82-82—313

Canada	230-220-222-234—906
R. Keith Alexander	76-72-77-83—308
Gary Cowan	78-80-72-80—310
John Johnston	76-77-81-79—313
Robert L. Wylie	79-71-73-75—298

Mexico	217-225-227-240—909
Juan Antonio Estrada	71-72-76-75—294
Roberto Halpern	73-79-77-83—312
Rafael Quiroz	73-79-74-82—308
Mauricio Urdaneta	75-74-79-91—319

Rhodesië en Nyasaland	224-226-223-241—914
Benny Brews	72-76-70-85—303
John Drysdale	75-76-75-80—306
Dave Proctor	79-82-78-79—318
Ken Treloar	77-74-82-82—315

Argentinië	225-228-224-240—917
Roberto Benito, Jr.	75-80-76-80—311
Guillermo Carman	81-80-89-81—331
Jorge Ledesma, Jr.	72-74-76-81—303
Angel R. Monguzzi	78-74-72-79—303

Zweden	227-228-229-239—923
Gustaf Adolf Bielke	73-74-73-83—303
Rune Karlfeldt	79-81-81-81—322
Lennart Leinborn	79-77-75-79—310
Goran Lindeblad	75-77-85-79—316

Italië	227-229-233-246—935
Eduardo Bergamo	77-77-79-83—316
Nadi Berruti	71-77-82-83—313
Franco Bevione	82-82-78-88—330
Alberto Schiaffino	79-75-76-80—310

Frankrijk	226-232-232-247—937
Marius Bardana	75-79-77-82—313
Jean Pierre Cros	75-78-86-86—325
Patrick Cros	81-83-78-NC
Henri de Lamaze	76-75-77-79—307

West-Duitsland	236-230-226-240—940
Walter Bruehne	78-73-78-79—308
Hans Lampert	85-77-76-85—323
Peter Moeller	77- *—74-87—
Erik Sellschopp	81-80-76-84—321

* Geen kaart

Philippijnen	230-229-232-251—942
Agustin Coscolluela, Jr.	76-75-82-82—315
Melanio Gana	76-79-81-86—322
Alejandro Prieto	81-85-77-83—326
Luis F. Silverio	78-75-74-81—314

Denemarken	230-231-243-248—952
Herluf Hansen	78-78-78-86—320
John Jacobsen	77-77-82-78—314
Henrik Lund	75-76-83-84—318
Erik Staerk	85-82-87-90—344

Japan	237-231-245-241—954
Kiyoshi Ishimoto	78-79-81-81—319
Takeaki Kaneda	83-76-82-81—322
Ginjiro Nakabe	84-83-82-86—335
Makoto Tanaka	76-76-84-79—315

België	231-242-244-243—960
Jacques Moerman	76-82-85-78—321
Freddy Rodesch	75-79-81-83—318
Eric Tavernier	80-83-86-82—331
Philippe Washer	82-81-78-83—324

Venezuela	245-231-228-248—962
Alfredo A. Behrens	74-76-80-83—313
E. A. (Jack) Corrie	91-81-78-84—334
Julio L. Torres	89-77-80-90—336
Rafael E. Vaamonde	82-78-81-81—322

Brazilië	235-244-239-254—972
Humberto de Almeida	78-78-73-80—309
Joao Barbosa	78-84-85-84—331
Fernando Chaves Barcellos	80-83-85-90—338
Carlos Sozio	79-83-81-NC

India	233-244-245-253—975
A. S. Malik	78-81-85-91—335
I. S. Malik	77-91-85-89—342
Pitamber S. J. Rana	78-81-83-77—319
Capt. P. G. Sethi	78-82-77-87—324

Republiek China	237-240-240-260—977
C. C. Chen	76-77-79-84—316
Jeffrey Koo	82-89-82-92—345
Stanley Shen	93-101-**-108
Chiang Tung-Chang	79-74-79-84—316

** Speelde niet

Champagne KRUG & CO
F. ONNES & ZON - GRONINGEN

Zwitserland	238-248-243-248-977
Olivier Barras	78-85-86-82-331
Otto Dillier	83-83-74-86-326
Dr. Peter Guetermann	77-83-83-80-323
Hans Schweizer	94-82-88-89-353

Noorwegen	239-243-240-257-979
Jan Aaseth	82-80-85-86-333
John Johansen	78-84-79-88-329
Kaare Kittilsen	79-82-85-83-329
Arve Pedersen	86-81-76-82-335

Peru	242-258-245-254-999
Lucho Fraser	87-93-89-85-354
Luis Larrabure	86-91-83-90-350
Alfonso Noriega	82-88-*101
Carlos A. Raffo	74-79-73-79-305

* Gediskwalificeerd

Bermuda	243-252-248-258-1001
Joseph T. Decosta	82-81-81-90-334
James A. Pearman	85-87-84-88-344
Richard S. L. Pearman	76-88-89-80-333
George E. Wardman	85-84-83-90-342

Oostenrijk	244-247-248-266-1005
Fritz Jonak	82-83-91-93-349
Alexander Maculan	80-86-81-88-335
Klaus Nierlich	88-84-82-85-339
Hugo Hild	82-80-85-94-341

Nederland	250-245-252-261-1008
Robbie E. van Erven Dorens ..	82-88-84-92-346
Jani A. R. Roland Holst	85-94-82-86-347
Ajef F. Knappert	83-84-86-83-333
Joan F. Dudok van Heel	87-76-88-92-343

Finland	246-259-264-254-1023
T. Nytrom	87-89-90-86-352
Jalo Gronlund	77-87-89-84-337
Pentti E. Nurminen	91-83-89-90-353
Mauri O. Vikstrom	82-90-86-84-342

Portugal	250-259-247-279-1035
Nuno Alberto de Brito e Cunha	83-85-80-92-340
Viconde de Pereira Machado ..	85-86-82-93-346
Jose de Sousa e Melo	90-90-92-95-367
Duarte Espirito Santo Silva ..	82-88-85-94-349

Ver. Arabische Republiek	263-255-256-271-1045
Valdimir Blazek	84-84-87-86-341
Marwan Djeddaoui	84-80-81-95-340
Dr. Zakaria Taher	95-91-88-90-364

Malaya	263-271-282-283-1099
E. S. Choong	94-94-96-98-382
T. S. Leong	85-94-94-106-379
Patrick Lim	84-90-92-88-354
H. Y. Loh	98-87-99-97-381

Ceylon	271-265-282-286-1104
W. Pinsiri Fernando	83-75-89-81-328
C. Upali Senanayake	86-89-91-88-354
Dr. J. Francis Silva	102-101-102-117-422

Golfers, leer de regels en pas ze toe

HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT

„Jagershorst“

Uniek gelegen aan de snelweg
Eindhoven - Roermond - Maastricht

Temidden van bossen en heide

5 km van de Eindhovense Golf

Kamers met privé-bad

Restaurant met eigen spécialité's

Chevalier Taste - Vin

W. SMULDERS
Cuisinier
Prop.

K.N.A.C.-HOTEL
TEL. 04996-386
LEENDE N.B.

FRANS RESTAURANT
BAR - TERRAS

DE RONDE VENEN

Uniek uitzicht over de plassen

Muziek: Guus van Manen

VINKEVEEN - GROENLANDSEKADE 73,
TELEFOON (02949) 251

I.W. HARPER

KENTUCKY BOURBON

The Gold Medal Whiskey
America's finest

...it's
always
a pleasure

Distributor: Van Heeckeren & Van Pelt, N.V.

Jon van Nassastraat 1 's-Gravenhage Tel. 116284